

Kylmien väreiden ilta

Sira Moksi kiersi välillä laulamassa myös yleisön joukossa.

Konsertit

Svengaavaa joulua. Sira Moksi ja Anu Hartikainen Kemin teatteriravintola, 5.12.2014.

Sira Moksi ja **Anu Hartikainen** toivat perinteisiin joululauluihin aivan uutta näkemystä ja kuultiinpa illan aikana yhden uuden joululaulun ensimmäinen julkinen kantaesityskin, Moksinkin itsensä sanoittama ja miehensä taitelijanimellä **Kari Pipari** säveltämä *Tonttu Töppönen*. Hienoa, että uskallusta moiseenkin löytyy. Kappale solahti oivallisesti illan kokonaisuuteen.

Sekä Moksi että Hartikainen ovat sellaisia lahjakkuuksia, joiden soisi menestyvän musiikin parissa. Moksi on saanut syntymälahjana erikoisen, mieleenpainuvan ja ainutlaatuisen äänen, jota hän totisesti osaa käyttää. Moksiinkin sopii sanonta, että jos moisen äänen jättäisi hyödyntämättä, se olisi melkein rikos.

Moksinkin laaja ääniala sopii melkein musiikkiin kuin musiikkiin. Nainen kykenee vetämään niin raakaa rockia, hempeitä laulelmia, sielukasta soulia kuin tunteikkaita joululalujakin, muun muassa.

Jo illan avauskappale *Maa on niin kaunis* pani kylmät väreet kulkemaan selkäpiitä pitkin. Moksinkin äänen ylärekisterin käyttö on äärettömän taitavaa. Sama tapahtui muun muassa kappaleissa *Varpunen jouluaamuna*, *Sydämeeni joulun teen*, viimeisenä kuullussa *En etsi valtaa, loistoa* ja varsinkin *Walking in the air*-kappaleessa, josta harva on tohtinut tehdä uusia tulkintoja **Tarja Turusen** Nightwish-version jälkeen. Nyt sellainen kuultiin ja mikä versio. Huh-huh.

Moksin taitotaso on hämmentävä. Maailman metropoleissahan tuolla äänellä pitäisi mellastaa pienten tilaisuuksien sijaan täällä periferiassa. Mutta toisaalta, se on meidän onnemme.

Moksi osaa vaihtaa myös laulukielen suomesta englanniksi vaivattomasti, enkä löydä myöskään hänen englannin ääntämisestään moitteen sijaa. Hän uskaltaa myös irroitella kun sen paikka on. Esimerkiksi kappaleesta *Jouluyö, juhlayö* kuultiin varsin svengaava ja soulahtava versio.

Anu Hartikainen pianonsa takana on samanlainen lahjakkuus kuin Moksikin. Hän soittaa tilanteen mukaan joko herkästi, kuulaasti ja kauniisti tai toisaalta hyvinkin voimakkaasti. Kappaleiden sovitukset olivat ymmärtääkseni pääsääntöisesti Hartikaisen käsialaa.

Moksi voisi pitää joululaulutilaisuuksia enemmänkin. Hänhän on julkisesti tunnustautunut jouluihmiseksi. Se näkyy ja kuuluu hänen joululaulutulkintoissaan. Ääni tulee intohimoisesti niin syvältä kuin se vain voi tulla, tunteella ja taidolla.

Jos jotain moitittavaa konsertista on pakko hakea, niin ohjelmalehtisen puute on sellainen. Toisaalta sellaisen olemassaolo olisi poistanut muutamien kappalevalintojen - kuten vaikkapa *Walking in the Airin* - yllätyksellisyyden.

Konsertin alussa koettiin varsin herkkä hetki, kun autistinen **Milka** -tyttö lauloi hienosti *Tuiki, tuiki tähtönen* -kappaleen isänsä ja äitinsä tukemana. Myös yleisö osasi arvostaa hetkeä, joita harvoin kokee.

